

ВЪЗНЕСЕНИЕ ГОСПОДНЕ

Възнесението Господне на небето се извършило като тих дъжд върху руно Той слязъл в утробата на Приснодевата, като тамян утринен Се възнесъл сега от планината към Отца. Но сред такава тишина и безмълвие се извършило самото отшествие на Богочовека от земята, от мястото на Неговия подвиг и крайно изтощение. Неговото встъпване в горния свят станало при друга, във висша степен тържествена обстановка. По изображение на небесните тайновидци, Победителят на ада и смъртта възлязъл на небесата не Сам, но заобиколен от множество небесни сили, от ангелски сонм, които Му служели и по време на земното Му странстване (Мат. 4:11). Когато Възнасящият Се на небесата приближил небесните предели - лик съпровождащи Го ангелски сили предупреждавали

по-горни сили на небесната йерархия, възкликавайки: „повдигнете, князе, вечните порти, за да влезе Царят на славата.“

- Кой е този Цар на славата? - пита този небесен ангелски лик. - Кой е Този, Който възхожда от земята с такава слава и величие?

Такова необикновено и безпримерно възшествие в горния свят изумило небесата. Небесните сили видели две възкачвания на небето - на Енох и на Илия, но те не станали с техни собствени сили; нито с такава величие и на такава висота; те били взети *като на небето*, а не на самото небе. Затова срещали с толкова недоумение необичайното шествие на Господа, възнасящ Се в плът, в рабски образ. Но ангелите, съпровождащи Господа, пояснявали, че Влизащият в човешки образ не е никой друг, но Единородният Син Божий.

- „Господ на силите, Той е Цар на славата“ - възлицавали те (Псал. 23:10). Но и после това недоумение на небесните сили продължавало: Господ, както след възкръсването Си Се явил на апостолите с язвите по тялото от раните на кръста, така Се възнесъл на небесата с тези същите белези от Неговите кръстни страдания, със следи от Пречистата Кръв по обожественото Му тяло. С този Свой вид Той поразил с ново недоумение небесните сили и те питали:

- Кой е Тоя, Който иде от Едом в червени одежди от Восор, Който е тъй величествен в облеклото Си, Който престъпя в пълната Си сила?

- Този е, Който тъпка в гнева Си и газии в яростта Си (Исаия 63:1-3), Кръвта Му пръскаше дрехите Му и Той опетни в Своята кръв цялото Си облекло, проливащ кръвта Си за човешкия род от това е червена дрехата Му - отвръщал ангелският лик, съпровождащ Господа.

Когато всяко недоумение относно Лицето на Сина Божий приключило, небесните сили си разрешили да пеят и възклицават: Това ни каза Псалмопевецът, сам възкликвайки: „Бог възлезе при възклицания, Господ *възлезе* при тръбен звук“ (Пс. 46:6). В това

време, по свидетелство на неботаинника Павел, ангелското войнство тържествено се покорило на възнасящия Се Господ и Го признало за свой Глава и Управник.

Така Божественият Изкупител завършил нашето изкупление в състояние на крайно самопонизяване (Филип. 2:7, 8), възлязъл в предвечната Своя слава с прославно в Него човечество (Йоан 17:5; Лук. 24:26), възлязъл по-високо от всички небеса (Ефес. 4:10), по-високо от всички началства и власти, сили и господства (Ефес. 1:21). Свети Евангелист Марко, прониквайки с духовен взор в самите небесни глъбини, проследявайки мислено възходането на Господа, говори, че Той след Възнасянето Си „седнал отдясно на Бога“ (Марк. 16:19). Сядането отдясно на Бога Отца според тълкуването на светите отци означава „равночестност с Отца“, каквато „Синът Божий като Бог и Единосъщен на Отца, има преди всички векове, и в която, възплъттил Се в последно време, сяда и телесно, „след прославяне на Неговата плът“ (Тълкуване на свети Йоан Дамаскин „Точно изложение на Православната вяра“).